

ning af børnene, nogle steder er en faktor 5 i betalingen. Privat pasning koster kun en femtedel af kommunal pasning. Men valget mellem den kommunale pasning og den private pasning er en politisk beslutning og ikke et frit valg.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til hr. Kim Behnke, at det vil være smukt, hvis hr. Kim Behnke læser i de grønne hæfter, hvad han selv har sagt, for det ved han øjensynlig ikke. Der blev i første runde brugt udtrykket: Det var det værste, den dame kunne forestille sig, nemlig at få arbejde. Der blev brugt udtrykket: Hun ønskede ikke arbejde. Og så tilføjede hr. Kim Behnke, at sådan tænker mange.

Hvis det ikke er et generalangreb på mennesker i dette land, som er uden job, så må hr. Kim Behnke altså meget undskylde – men jeg kommer ikke til at undskylde, for når hr. Kim Behnke læser det grønne hæfte til sin tid, vil han komme til at give mig ret.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi er nu tilbage i ordførerrækken, og min overskrift på vores indlæg i førstebehandlingen af finanslovsforslaget for 1995 kan sammenfattes med følgende få ord: Den danske økonomi og specielt den offentlige økonomi er på vej i den rigtige retning. Det er ikke godt nok, det kunne være bedre, og det bliver det også.

Vi har haft et lidt atypisk forløb efter fremsættelsen af finanslovsforslaget for 1995, fordi der blev udskrevet valg og afholdt valgkamp, og vi har fået et nyvalgt Folketing, siden finansministeren fremsatte forslaget til 1995-finansloven. Og sådan en valgkamp fører jo til mange bud, mange reaktioner på de fremlagte forslag. Nogle af dem var mere fantasifulde end andre.

Nogle af dem var meget fleksible, og det kan måske vise sig at være en fordel, når det kommer til stykket, for allerede i sommer udgav V og K deres bud på, hvordan en finanslov skulle se ud for det kommende år. Der hæftede mange sig ved – det gjorde jeg blandt andre – at der var nok så mange uspecificerede nedskæringer, og undervejs i valgkampen gik det jo også op for mange af os, at det nok var, fordi man på den måde kunne lægge op til en alliance mellem V, K og Z; det var i hvert fald det, der blev præsenteret som et alternativ i valgkampen. Og da det så ikke gav pote og ikke holdt stik, ændrede man signaler, for så vidt angår det taktiske.

Nu står vi så i dag med VK-forslaget, som vi har været noget inde på i formiddags, og som jeg ikke skal gentage mine overordnede spørgsmål til. Men det kan da være, at det, når vi kommer til forhandlingerne, viser sig at være en fordel, at så mange af nedskæringerne ikke var specificeret konkret ud. Nogle var det, men ikke alle sammen, og det kan da lægge op til de forhandlinger, vi interesserede os for i formiddags, og som vi vil interessere os meget for i de kommende uger.

Vi har i Det Radikale Venstre noteret os med tilfredshed, at Venstre og De Konservative har erklæret, at man vil stemme for finansloven for 1995. Det kipper vi med flaget for, det synes vi er fint.

SF har også været fremme med deres forslag. Vi havde tidligere på dagen lejlighed til at høre på ideerne endnu en gang, og som jeg dér gav udtryk for i en kort bemærkning, opfatter vi det som indeholdende mange interessante bud. Jeg nævnte miljøgifterne, jeg nævnte spredningen af ejendomsretten, og der kunne også nævnes andre ting. Jeg fik også dér svar fra SF – måske ikke i enhver henseende helt konkret og præcist, og det forstås, for vi er forud for forhandlinger – på, hvordan man vil forholde sig, når finansloven for 1995 kommer til afstemning her i salen.

Regeringens forslag har ligget klart siden midten af august, og det har jo fået en masse ord med på vejen. Foruden disse private forslag, der er fremlagt, har man jo også vurderet, hvordan den finanspolitik var, som lå til grund for forslaget. Det har svinget lidt, men grundvurderingen har vel været, at det var for slapt, der skulle større opstramninger til, der var risiko for en overophedning af dansk økonomi, opsvinget løber løbsk – og det blev sagt af de selvsamme kritikere, som i foråret havde svært ved overhovedet at få øje på noget opsving.

Senere hen har det heddet sig, at opsvinget nu flader meget voldsomt ud, og det skulle så betyde, at man måtte stille nye krav til finansloven for 1995; men når man har skåret de forskellige ting fra og er nået ind til kernen i det, så møder man på ny kravet om, at der bliver strammet kraftigt op.

Det, som vi hæfter os ved og fastholder i Det Radikale Venstre, er, at både Nationalbanken og de tre vismænd har holdt fast ved under hele forløbet, at finanslovsforslaget for 1995 ved dets fremsættelse var i orden, og at det også nu tegner en fornuftig linje, og at den budgethenstilling fra Bruxelles, som jeg læste op af for et øje-